

BELLA LAJOS

(1850—1937.)

Egy forró nyári napon eltávozott közülünk Bella Lajos, a magyar régészeti kutatások egyik lelkes, szorgalmas úttörője. Egyike volt azoknak, akik nem hivatásszerűen, de annál több szívvel járták be azt a magyar földet, amely olyan gazdag kincsestára a történelmi emlékeknek. Mint vidéki középiskolai tanár, lángoló lélekkel oltogatta növendékei lelkébe a honi föld szeretetét, szabad óráiban pedig ennek a földnek a titkaival akart megismerkedni. Szellemi adottsága, józan logikája, nagyszerű szeme a legnagyobb teljesítményekre is képessé tették volna, ha körülményei meg nem akadályozzák abban, hogy ismereteit megfelelően kiegészíthesse. Irodalmi munkássága is ezekről a képességekről tesz tanúságot és nem az ő hibája, ha az nem mutatkozik minden vonásában időtállóan.

T. F.